

Əbdürrəhim Qaraqoç

Haqqın vəkili

Əbdürrəhim Qaraqoç 1932-ci ildə Kahramanmaraşın Ekinözü səmtində anadan olub. Babası, atası, böyük qardaşı şair olduğundan, o, lap erkən yaşlarında şeir yazmağa başlayıb. "Güney elləri", "Hasana məktublar", "Hakim bəy", "Vur əmri", "Qan yazısı", "Beşinci mövsüm", "Dosta doğru" və sair şeir kitablarının müəllifidir. Öz yazılarında, əsasən, təbiət, insan, vətən, haqq və ədalətlə bağlı duyğularını tərənnim etmişdir. Əbdürrəhim Qaraqoç şeirlərinə görə el arasında ham da "haqqın vəkili" kimi tanınır.

Bir şeyi qeyd etmək yerinə düşərdi: bütün dünyada olduğu kimi, Türkiyədə də ədəbiyyat adamlarının öz əsərlərini internetdə yerləşdirməsi dəbdır və oxucularının sayı otuz minə keçən şeirlərin qarşısında "populyar" sözü yazılır. Fərəhli haldır ki, bu uğur göstəricisi Əbdürrəhim Qaraqoçun heç bir şeirindən yan keçməyib.

ANADOLUDA BA HAR

İlk baharı gəldi Anadolunun,
Silifkədə çiçək açdı nar indi.
Hər torəfi yaşlandı Bolunun,
Sultan dağı bənək-bənək qar indi.

Əyri yollar yamacların qurşağı,
Gül söpilib zirvələrdən aşağı.
Nərə çəkir Sürmononin uşağı,
Dadaşların oynamağı var indi.

Köpükləndi irmaqları Dadayın,
Yaşıl palma - zümürü tacı Xatayın.
Çuxurova cənəddir bu ayın,
Aydın eli öfələrdə dar indi.

Könül diño gəlir tütək susında,
Qağaylar düyün qurub Mərsində,
İspartanın rəng-rəng gül bağçasında
Bülbüllərin cəh-cəhəni gör indi.

Cıvıl-cıvıl səssiz qalmış yuvalar,
Kəpənəklər bir-birini qovalar,
Xah kimi naxışlanmış ovalar...
Bölük-bölük sarı, yaşıl, mor indi.

Aşıqlar diyarı Elbistan eli
Olub bu mövsümün bağı - İromi.
Hər çəmənin üç-beş donə gözəli,
Hər çiçəyin bir anısı var indi.

Çıxa bilsən Çamlıcanın başına -
İki qitə bir boğazda aşına...
Qaraqoçam, gəl, yorulma boşuna,
İstanbul vəsf eləmək zor indi.

GÖR

Sən bizim dağları görmədin, gülüm,
Hələ boz dumanlar çəkilsin də gör.
Hər həftəsi bayram, hər günü düyün,
Hələ yaylalara köçülsün də gör.

Bilməzsən obalar necədi bizdə,
Qantəpər qurşaqda, yoncalar dizdə.
Əriyər-əriməz boyaz qar yazda,
Hələ bir okinlər okilsin də gör.

Nazlı, cəlvəliyi Qırxıq pınarı,
Sanki təbi gəlib, coşur suları,
Köpüyü bəmböyaz, səli sapsarı,
Hələ daşdan-daşa tökülsün də gör.

Sən bizim dağları
görmədin, gülüm,
Hələ boz dumanlar
çəkilsin də gör.

DƏYMƏYİN QALSIN

Yağışdan sonrası göyqurşağıtok
Bir qarış torpaqda minbir gül, çiçək...
Hansıni oxşayaq, hansını dərak,
Sübh təzədən dan yeri sökülsün də gör.

Yaxşı tanıyırsan sən bizim xalqı,
Məhəbbət görösen - yaxına gəl ki...
Üzler köntülləri göstərməz bəlkə,
Ürfan pərdələri çəkilsin də gör.

GƏLƏR AĞLIMA

Harda tariximdən bir nişan görösən,
Əski gün, zaman gələr ağılma.
Şərqdən Qərbə axan bir kükürəyən sə,
At, qılınç və qalxan gələr ağılma.
Malazgirt savaşı... Zəfər türküsü...
Şübhəsiz, Alparslan gələr ağılma.
Ana bildiyimiz bu ana məkən -
Burcu-burcu vətən gələr ağılma.
Ərtəğrul bəy kimi dövlət banisi,
Cəddim Qazi Osman gələr ağılma.
Başı səmələrdə bir ulu çinar -
Fətəh Mehmet Sultan gələr ağılma.
Üç qitəyə dalğa-dalğa yayılan
Nəhəyətətsiz ümman gələr ağılma.
Eşq ilə, vəcd ilə, ədalət ilə
Elm gələr, ürfən gələr ağılma.
Cəzayir dastanı bir həzin ağı,
Fəryad ilə fəğan gələr ağılma.
Məndeki yararı kimsələr bilməz.
Bir yaralı ceyran gələr ağılma.
Kor kimi dalaram heç xoyallara,
Övladi-Fatihən gələr ağılma.
Kosovayla Dumlupınar diz-dizo.
Qeyb olan şəərəf-şan gələr ağılma.
Bu dünyanı yəno başdan saracaq
Bir hökm, bir fərman gələr ağılma!

KİM ANLAR

Mürgü döyən gözə Ay işığında
Sevginin rəsmini cızsam kim anlar?
Tumurcuq çırtlayıb, gül açığında
Yağışın saçını çözsəm kim anlar?

Eşq - süd böyazi, kin - kömür qarası,
Könlümü göynədir hər dost yarası...
Ət oldum, bığaqla sümük arası,
Cəlləddə əhdimi pozsam, kim anlar?

Doğumda yalan var, ölümə də gerçək,
Nəyə işarədir, balıq, quş, bəccək?
Qırq könlülləri toplayıb tok-tok,
Köksümün üstünə düzsəm, kim anlar?

Yazları açılır qışın düyünü,
Haqları çözüdür işin düyünü?
Ağımdan keçəni - düşündüyümü
Oxusam kim anlar, yazsam, kim anlar?

Çoxa ködərlənər, azə gülərəm,
Ülgüc ağzındaki düşüncələrim,
Dəlillikdir bəlkə... dəyməyin qalsın.

Sevdam böyüdükcə dünyam dar olur,
Zamandan çıxdığım zamanlar olur,
Və elə gözəl ki... dəyməyin qalsın.

Saatlar ya geri, ya da irəli,
Qıran yox hiyləli tərəziləri,
Ökələr ürəkdə... dəyməyin qalsın.

Nə bütünü bütünü, nə yarım yarım,
Nə çiçək - çiçəkdi, nə an - anı,
Ümidlər uzaqda... dəyməyin qalsın.

Nə olsa, yurtlar ön qatın pərdə,
Həsret çəkilib dünya möhşərdə,
Nə son - son, nə ilk - ilk...
dəyməyin qalsın.

GÖZLƏMƏK

Sarıca düzündə bir yığın torpaq,
Sulanır hər səhə göz yaşlarımla.
Sevgilim, sevgilim, oyan da bir bax,
Həsret düyün-düyün ağ saçlarımda.
Ardic ağaclarında yəno Ay doğar,
Akasiya kölgələri dalik-deşik...
Bir bulaq ağıllar səhədən axşamədək,
Yarpaqlar yellənər, işıqlar sönər,
Böyüdükcə böyüyür içimdəki dərd,
Hər şey bitər, bitməz gözələm.

ALAGÖZLÜ YAR

Gəl qüsür arama ötən zamanda,
Qəlbədə nə günah var, alagözlü yar?
Məcnunlar Məvləni bulsalar canda,
Yar olar Leylalar, alagözlü yar.

Gözəl açar gözəlliyin sərgisən,
Gün ağardar qara saçın hörgüsün,
Məhəbbət fəslində ölüm türküsün
Kim çalar, kim söylər, alagözlü yar.

Ezdiyə iş çıxar işin içindən,
Gənciyi qəm yeyər sevda köçündə,
Bilməzmişəm dörd mövsümün içindən
Qar olur yaylalar, alagözlü yar.

Alı al, yaşılı yaşılıda ara,
Axırota gedər qəlbədəki yara.
İstə , ya istəmə, düşüncək yəno
Yetişən heyvalar, alagözlü yar.

Zaman gələr, səbrin bitər kasanda,
Gənciyi qəm yeyər sevda köçündə.
Oxusan da olar, oxumasanda da,
Çevrilər varaqlar, alagözlü yar.

